

SPRAWOZDANIE

dotyczące sprawozdania finansowego Europejskiego Urzędu Policji (Europol) za rok budżetowy 2010, wraz z odpowiedziami Urzędu

(2011/C 366/32)

WPROWADZENIE

1. Europejski Urząd Policji (zwany dalej Urzędem) z siedzibą w Hadze został ustanowiony decyzją Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r.⁽¹⁾ Decyzja ta ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2010 r. i zastępuje postanowienia konwencji, opartej na art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (konwencja o Europolu). Celem Urzędu jest wspieranie i zwiększanie skuteczności działań i wzajemnej współpracy właściwych organów państw członkowskich w ramach zapobiegania przestępczości zorganizowanej, terroryzmowi i innym formom poważnej przestępczości, które dotyczą co najmniej dwóch państw członkowskich, oraz zwalczania tych zjawisk⁽²⁾.

2. Budżet Urzędu na 2010 r. wyniósł 92,8 mln euro. Liczba zatrudnionych przez Urząd pracowników wyniosła na koniec roku 436.

POŚWIADCZENIE WIARYGODNOŚCI

3. Na mocy postanowień art. 287 ust. 1 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Trybunał zbadał roczne sprawozdanie finansowe⁽³⁾ Urzędu, obejmujące „sprawozdanie finansowe”⁽⁴⁾ oraz „sprawozdanie z wykonania budżetu”⁽⁵⁾ za rok budżetowy zakończony dnia 31 grudnia 2010 r., jak również zbadał legalność i prawidłowość transakcji leżących u podstaw tego sprawozdania.

4. Niniejsze poświadczenie jest skierowane do Parlamentu Europejskiego i Rady na mocy art. 185 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽⁶⁾.

Zadania dyrektora

5. Jako urzędnik zatwierdzający, dyrektor realizuje dochody i wydatki budżetu zgodnie z regulaminem finansowym Urzędu, na własną odpowiedzialność oraz w granicach zatwierdzonych środków⁽⁷⁾. Dyrektor odpowiada za ustanowienie⁽⁸⁾ struktury organizacyjnej oraz

systemów i procedur zarządzania i kontroli wewnętrznej związanych ze sporządzaniem ostatecznego sprawozdania finansowego⁽⁹⁾, które jest wolne od istotnych nieprawidłowości, wynikających z nadużyć lub błędów, a także za zapewnienie legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw tego sprawozdania.

Zadania Trybunału

6. Zadaniem Trybunału jest przedstawienie, na podstawie przeprowadzonej przez siebie kontroli, poświadczenia wiarygodności dotyczącego rocznego sprawozdania finansowego Urzędu oraz legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw tego sprawozdania.

7. Trybunał przeprowadził kontrolę zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rewizji Finansowej wydanymi przez IFAC i Międzynarodowymi Standardami Najwyższych Organów Kontroli wydanymi przez INTOSAI (ISSAI)⁽¹⁰⁾ oraz opracowanymi przez te organizacje kodeksami etyki. Zgodnie z tymi standardami Trybunał zobowiązany jest przestrzegać wymogów etycznych oraz zaplanować i przeprowadzić kontrolę w taki sposób, aby uzyskać wystarczającą pewność, że sprawozdanie finansowe nie zawiera istotnych nieprawidłowości, a leżące u jego podstaw transakcje są legalne i prawidłowe.

8. W ramach kontroli Trybunał stosuje procedury mające na celu uzyskanie dowodów kontroli potwierdzających kwoty i informacje wykazane w sprawozdaniu finansowym oraz legalność i prawidłowość transakcji leżących u jego podstaw. Wybór tych procedur zależy od osądu kontrolerów Trybunału, podobnie jak ocena ryzyka wystąpienia istotnych nieprawidłowości w sprawozdaniu finansowym lub nielegalnych bądź nieprawidłowych transakcji, wynikających z nadużyć lub błędów. W celu opracowania procedur kontroli stosownych do okoliczności Trybunał, dokonując oceny ryzyka, bierze pod uwagę system kontroli wewnętrznej danej organizacji związany ze sporządzaniem i prezentacją jej sprawozdania finansowego. Kontrola Trybunału obejmuje także ocenę stosowności przyjętych zasad rachunkowości oraz racjonalności szacunków księgowych sporządzonych przez kierownictwo, jak również ocenę ogólnej prezentacji sprawozdania finansowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37.

⁽²⁾ Do celów informacyjnych w załączniku skrótoowo przedstawiono kompetencje i działania Urzędu.

⁽³⁾ Do sprawozdania tego dołączone jest sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami w ciągu roku, zawierające między innymi wskaźnik wykorzystania środków oraz zestawienie informacji dotyczących przesunięć środków pomiędzy różnymi pozycjami budżetowymi.

⁽⁴⁾ Sprawozdanie finansowe składa się z bilansu oraz rachunku dochodów i wydatków, rachunku przepływów pieniężnych, zestawienia zmian w kapitale oraz załącznika zawierającego opis istotnych zasad rachunkowości i inne informacje dodatkowe.

⁽⁵⁾ Sprawozdanie z wykonania budżetu obejmuje rachunek wyniku budżetowego wraz z załącznikiem.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ Art. 33 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 (Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72).

⁽⁸⁾ Art. 38 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002.

⁽⁹⁾ Zasady dotyczące przedstawiania przez agencje sprawozdania finansowego oraz prowadzenia przez nie rachunkowości określone są w rozdziale 1 tytułu VII rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 652/2008 (Dz.U. L 181 z 10.7.2008, s. 23), i w tej postaci zostały włączone do regulaminu finansowego Urzędu.

⁽¹⁰⁾ Międzynarodowa Federacja Księgowych (IFAC) i Międzynarodowe Standardy Najwyższych Organów Kontroli (ISSAI).

9. Trybunał uznał, że uzyskane dowody kontroli są wystarczające i właściwe, aby stanowić podstawę do wydania poniższych opinii.

Opinia na temat wiarygodności rozliczeń

10. W opinii Trybunału roczne sprawozdanie finansowe Urzędu ⁽¹⁾ rzetelnie przedstawia, we wszystkich istotnych aspektach, sytuację finansową Urzędu na dzień 31 grudnia 2010 r. oraz wyniki transakcji i przepływy pieniężne za kończący się tego dnia rok, zgodnie z przepisami jego regulaminu finansowego.

Opinia na temat legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń

11. W opinii Trybunału transakcje leżące u podstaw rocznego sprawozdania finansowego Urzędu za rok

budżetowy zakończony w dniu 31 grudnia 2010 r. są legalne i prawidłowe we wszystkich istotnych aspektach.

12. Przedstawione poniżej uwagi nie podważają opinii Trybunału.

UWAGI DOTYCZĄCE ZARZĄDZANIA BUDŻETEM I FINANSAMI

13. Kwotę 22,6 mln euro przeniesiono na 2011 r., co stanowiło 25 % budżetu na 2010 r. Przeniesienia objęły 49 % środków w tytule II – Wydatki administracyjne i 59 % środków w tytule III – Wydatki operacyjne. Wysoki wskaźnik przeniesionych środków, któremu odpowiada niski poziom rozliczeń międzyokresowych biernych (2,9 mln euro), jest nadmierny i stanowi naruszenie budżetowej zasady jednoroczności.

Niniejsze sprawozdanie zostało przyjęte przez Izbę IV, której przewodniczył Iğors LUDBORŽS, członek Trybunału Obrachunkowego, na posiedzeniu w Luksemburgu w dniu 20 września 2011 r.

W imieniu Trybunału Obrachunkowego

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

Prezes

⁽¹⁾ Ostateczne sprawozdanie finansowe zostało sporządzone w dniu 8 września 2011 r. i wpłynęło do Trybunału w dniu 12 września 2011 r. Ostateczna wersja rocznego sprawozdania finansowego znajduje się na następującej stronie internetowej: <http://eca.europa.eu> lub <http://www.europol.europa.eu/>.

ZAŁĄCZNIK

Europejski Urząd Policji (Haga)

Kompetencje i działania

<p>Zakres kompetencji Unii według Traktatu (art. 87, 88 i 89 TFUE)</p>	<p>Cele</p> <p>Celem Urzędu jest wspieranie i zwiększanie skuteczności działań i wzajemnej współpracy właściwych organów państw członkowskich w ramach zapobiegania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i innym formom poważnej przestępczości, które dotyczą co najmniej dwóch państw członkowskich, oraz zwalczania tych zjawisk.</p>
<p>Kompetencje Urzędu (decyzja Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiająca Europejski Urząd Policji (Europol) ⁽¹⁾)</p>	<p>Kompetencje</p> <p>Kompetencjom Urzędu podlegają: przestępczość zorganizowana, terroryzm i inne formy poważnej przestępczości, które dotyczą co najmniej dwóch państw członkowskich tak, że skala, znaczenie i skutki tych przestępstw wymagają od państw członkowskich wspólnych działań.</p> <p>Główne zadania</p> <ul style="list-style-type: none"> — Gromadzenie, przechowywanie, przetwarzanie, analizowanie i wymiana informacji, w tym informacji operacyjnych, — niezwłoczne powiadamianie właściwych organów państw członkowskich, za pośrednictwem jednostek krajowych, o informacjach ich dotyczących oraz o wszelkich stwierdzonych powiązaniach pomiędzy przestępstwami, — pomoc w śledztwach lub dochodzeniach prowadzonych w państwach członkowskich, a w szczególności przekazywanie jednostkom krajowym wszelkich istotnych informacji, — występowanie w konkretnych przypadkach do właściwych organów państw członkowskich z wnioskiem o wszczęcie, prowadzenie lub koordynację śledztw lub dochodzeń, oraz proponowanie utworzenia wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego, — zapewnianie państwom członkowskim wsparcia wywiadowczego i analitycznego w związku ze znaczącymi wydarzeniami międzynarodowymi, — przygotowywanie związanych z jego celami ocen zagrożenia, analiz strategicznych i ogólnych sprawozdań sytuacyjnych, w tym ocen zagrożenia przestępczością zorganizowaną. <p>Dodatkowe zadania</p> <ul style="list-style-type: none"> — Rozwijanie specjalistycznej wiedzy o procedurach śledczych i dochodzeniowych, które są stosowane przez właściwe organy państw członkowskich, oraz doradztwo w zakresie śledztw lub dochodzeń, — dostarczanie strategicznych informacji operacyjnych, w celu ułatwienia oraz propagowania sprawnego i skutecznego wykorzystywania zasobów dostępnych na szczeblu krajowym i unijnym do działań operacyjnych i do wspierania takich działań. <p>Urząd może ponadto służyć państwom członkowskim wsparciem, radą i badaniami w następujących dziedzinach</p> <ul style="list-style-type: none"> — Szkolenie kadry właściwych organów państw członkowskich, w stosownych przypadkach we współpracy z Europejskim Kolegium Policijnym (CEPOL), — zorganizowanie i wyposażenie tych organów dzięki ułatwianiu udzielania wsparcia technicznego między państwami członkowskimi, — metody prewencji kryminalnej, — metody i analizy techniczne i kryminalistyczne oraz procedury śledcze i dochodzeniowe. <p>Oraz: Urząd pełni także funkcję centralnego biura ds. zwalczania fałszowania euro — zgodnie z decyzją Rady 2005/511/WSiSW z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie ochrony euro przed fałszowaniem poprzez wyznaczenie Urzędu jako biura centralnego ds. zwalczania fałszowania euro. Urząd może również zachęcać do koordynacji działań, jakie właściwe organy państw członkowskich podejmują w walce z fałszowaniem euro lub jakie prowadzone są w ramach wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, w stosownych przypadkach w porozumieniu z podmiotami unijnymi lub organami krajów trzecich. Na wniosek Urząd może wspierać finansowo śledztwa lub dochodzenia w sprawie fałszowania euro.</p>

Zarządzanie	<p>1 – Zarząd</p> <p>Po jednym przedstawicielu (i zastępcy) z każdego państwa członkowskiego oraz jeden przedstawiciel Komisji.</p> <p>2 – Dyrektor</p> <ul style="list-style-type: none"> — Dyrektor jest mianowany przez Radę stanowiącą większością kwalifikowaną i jest wybierany z przedstawionej przez zarząd listy obejmującej nazwiska przynajmniej trzech kandydatów, na okres czterech lat (z możliwością przedłużenia na nie dłużej niż cztery lata). — Dyrektora wspomagają trzej zastępcy mianowani na okres czterech lat, z możliwością jego jednokrotnego przedłużenia. — Dyrektor jest odpowiedzialny za realizację zadań Urzędu; Zarząd rozlicza dyrektora z wykonania jego obowiązków. <p>3 – Kontrola zewnętrzna</p> <ul style="list-style-type: none"> — Europejski Trybunał Obrachunkowy (ETO), — Służba Audytu Wewnętrzznego Komisji, — wspólny organ nadzorczy, — ponadto: zespół kontroli wewnętrznej i inspektor ochrony danych – funkcjonalnie niezależni, powiązani z organizacją macierzystą (powołani na podstawie decyzji Rady o ustanowieniu Europolu). <p>4 – Organ udzielający absolutorium z wykonania budżetu</p> <p>Parlament działający na zalecenie Rady.</p>
Środki udostępnione Urzędowi w 2010 r.	<p>Budżet na 2010 r.</p> <p>92,8 mln euro</p> <p>Zatrudnienie</p> <p>Łączna liczba pracowników według planu zatrudnienia: 453 (pracownicy zatrudnieni na czas określony) oraz 25 oddelegowanych ekspertów narodowych i 78 pracowników kontraktowych (w tym 6 osób personelu lokalnego).</p>
Produkty i usługi w 2010 r.	<p>Ogólny poziom zadowolenia</p> <p>Rezultaty niezależnej ankiety przeprowadzonej przez Urząd wśród użytkowników w 2010 r. (z 584 użytkowników, np. śledczych) wskazały najwyższy poziom zadowolenia państwa członkowskiego z usług Urzędu, zarejestrowany od momentu wprowadzenia takich ankiet w 2002 r.</p> <p><i>1. Strategiczne produkty i usługi (funkcja analiz strategicznych)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Ukończenie sześciu ocen zagrożenia (wprowadzenie euro w Estonii, raport sytuacyjny na temat handlu ludźmi, ocena zagrożenia dla obszaru Morza Bałtyckiego, iOCTA ⁽²⁾, LAC-OCTA ⁽³⁾ i ocena zagrożenia dla COSI ⁽⁴⁾). — Badanie w zakresie przestępczości zorganizowanej (zogniskowane oceny zagrożenia na temat nowych lub pojawiających się zagrożeń i trendów w zakresie przestępczości zorganizowanej) w celu poprawy stosowności i terminowości produktów strategicznych. Sporządzono siedem sprawozdań. — 100 % strategicznych produktów Urzędu (z wyjątkiem zwalczania terroryzmu i przeciwdziałania proliferacji broni) jest powiązanych z ustaleniami OCTA UE ⁽⁵⁾. — Urząd wspierał i przyczynił się do ustanowienia nowego cyklu polityki unijnej. <p><i>2. Produkty i usługi operacyjne</i></p> <p><i>2.1. Urząd jako centrum wsparcia dla operacji w zakresie egzekwowania prawa</i> (<i>robocze dokumenty analityczne, operacyjne sprawozdania analityczne i inne sprawozdania, wsparcie operacyjne na miejscu i na poziomie centrali, wspólne zespoły śledczo-dochodzeniowe</i>)</p> <ul style="list-style-type: none"> — Urząd wspierał odpowiednie organy w państwach członkowskich UE w 11 738 sprawach o zasięgu transgranicznym, co stanowi wzrost o 12 % w porównaniu z 2009 r. — Pogłębione wsparcie analityczne i operacyjne w zakresie 150 istotnych dochodzeń o zasięgu transgranicznym – niektóre z nich trwały rok do dwóch lat, a większość jest wciąż w toku.

- 35 % operacji wspieranych przez Urząd dotyczyło narkotyków, jednak największy wpływ działań Urzędu odnotowano w obszarze fałszowania euro.
- Urząd był zaangażowany we wszystkie większe dochodzenia w UE dotyczące fałszowania euro. W 2010 r. Urząd aktywnie wspierał 838 spraw dotyczących oszustw z wykorzystaniem kart płatniczych oraz fałszowaniem euro; dochodzenia te doprowadziły do zlikwidowania pięciu dużych drukarni. Wyniki dochodzeń w sprawie fałszowania euro, wspieranych finansowo przez Urząd (35), to przejęcie ponad 6 mln fałszywych euro, 70 aresztowań oraz likwidacja trzech drukarni.
- Ustanowiono wewnętrzne procedury w zakresie pełnego wachlarza usług kontroli krzyżowych przewidzianych w zapisie o zapewnianiu wsparcia operacyjnego przez całą dobę, siedem dni w tygodniu.
- Opracowano ustrukturyzowaną i wiarygodną bazę danych wyników operacyjnych. Umożliwia ona centralizację informacji dotyczących operacji wspieranych przez Urząd i automatyczne powiadamianie.
- Do końca 2010 r. odnotowano 57 zdarzeń, w zakresie których uwidoczniło wsparcie Urzędu dla wspólnych zespołów śledczo-dochodzeniowych.
- Plan wdrożenia modelu regionalnego został sfinalizowany do dnia 30 września 2010 r. Składa on się z wielu powiązanych wzajemnie elementów: oficerowie ds. wsparcia regionalnego, centralna baza roboczych dokumentów analitycznych, przepływ informacji wywiadowczych, zarządzanie dokumentami, koordynacja ze stowarzyszonymi grupami roboczymi itp.
- Wymagane zdolności do wspierania realizacji umowy w sprawie programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów zostały wdrożone zgodnie z harmonogramem (wraz z ustanowieniem odpowiedniego działu).
- Plan partnerstwa publiczno-prywatnego (program „Outreach”) został opracowany do dnia 31 grudnia 2010 r.
- Wspólny plan operacyjny z Interpolem⁽⁶⁾ był na koniec 2010 r. w finalnym stadium przygotowań.
- Wspólne sprawozdanie agencji na temat bezpieczeństwa wewnętrznego zostało przedstawione szefom agencji z obszaru wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.
- Urząd przewodniczył współpracy szefów agencji w obszarze WSiSW.

2.2. Urząd jako centrum informacji o przestępstwach w UE

(zdolności w zakresie zarządzania informacjami, aplikacja sieci bezpiecznej wymiany informacji (SIENA), system informacyjny Europolu (EIS), sieć biur łącznikowych)

- System Informacyjny Europolu (EIS) wersja 1.6 został rozwinięty do dnia 31 stycznia 2010 r.
- SIENA⁽⁷⁾ wersja 2.0 została dostarczona w dniu 22 października 2010 r.
- 8 krajowych biur ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich zostało powiązanych ze SIENA do dnia 31 października 2010 r. Projekt ten będzie kontynuowany w 2011 r.
- Dalszy postęp w 2010 r. w opracowywaniu wszystkich procedur dotyczących interoperacyjności i zestawiania danych.
- Oficerowie łącznikowi Urzędu stanowią aktywne ogniwo łączące centralę Urzędu w Hadze i 27 jednostek krajowych ds. współpracy z Europolem w stolicach państw członkowskich. Jest to unikalna sieć skupiająca 129 oficerów łącznikowych, którzy odgrywają istotną rolę w bieżących działaniach w zakresie egzekwowania prawa poprzez ułatwienie wymiany informacji, jak również udzielanie wsparcia i koordynację toczących się dochodzeń. Urząd skupia również oficerów łącznikowych z 10 krajów i organizacji spoza UE, które współpracują z Urzędem na podstawie umów o współpracy. Sieć biur łącznikowych jest wspierana przez bezpieczne kanały informacyjne zapewnione przez Urząd. Ponadto Urząd oddelegował dwóch oficerów łącznikowych do Waszyngtonu (USA) i jednego do centrali Interpolu w Lionie (Francja).

	<p>2.3. Wiedza specjalistyczna i szkolenia</p> <p>(Platforma Europolu przeznaczona dla ekspertów (EPE), platformy wymiany danych i rozwiązania w zakresie przechowywania danych, produkty i usługi w zakresie wiedzy, szkolenia, konferencje i sesje informacyjne)</p> <ul style="list-style-type: none"> — Urząd aktywnie uczestniczył w europejskiej sieci prewencji kryminalnej (EUCPN). Niezależnie od EUCPN Urząd nadal promował wykorzystanie alternatywnego podejścia do zwalczania przestępczości zorganizowanej jako część grupy COSI ds. przestępczości zorganizowanej. — Ogólna koncepcja europejskiej platformy przeznaczonej dla ekspertów została opracowana i wdrożona. Ustanowiono cztery platformy. — W październiku 2010 r. oddano do użytku europejski system bazy danych w zakresie materiałów wybuchowych. — Zaprojektowano, dostarczono i oceniono trzy dodatkowe poświadczane moduły szkoleniowe w zakresie cyberprzestępczości dla europejskiej grupy edukacyjnej ds. szkoleń na temat cyberprzestępczości. — Ocena opcji nauczania za pośrednictwem nośników elektronicznych we współpracy z CEPOL (Europejskie Kolegium Policyjne) została przeprowadzona, a Urząd był uczestnikiem pierwszego kursu internetowego CEPOL. Inne kursy internetowe w fazie rozwoju, istotne dla Urzędu to: Cyberprzestępczość a układ z Schengen. <p>2.4. Stosunki zewnętrzne</p> <p>(Relacje z partnerami współpracującymi)</p> <ul style="list-style-type: none"> — Urząd współpracuje z wieloma partnerami w UE oraz z państwami trzecimi i organizacjami spoza UE. Wymiana informacji z tymi partnerami odbywa się na podstawie umów o współpracy. Dwa rodzaje umów określają charakter współpracy z stronami trzecimi. Umowy strategiczne umożliwiają obu zaangażowanym stronom wymianę wszystkich informacji z wyjątkiem danych osobowych, a umowy operacyjne pozwalają także na wymianę danych osobowych. — Urząd współpracuje obecnie z 17 krajami spoza UE, 9 organami i agencjami UE i 3 innymi organizacjami międzynarodowymi, w tym z Interpolem, który jest zaangażowany w wiele aspektów pracy operacyjnej Urzędu. <p>Szefowie krajowych jednostek Europolu wszystkich państw członkowskich UE, w tym obserwatorzy z ramienia partnerów współpracujących (takich jak Eurojust i Interpol) oraz Komisji spotykają się regularnie, aby wspierać Urząd w sprawach operacyjnych oraz aby dostarczać wsparcia w ustanawianiu wspólnych zespołów śledczo-dochodzeniowych obejmujących Urząd.</p>
--	---

Źródło: Informacje przekazane przez Urząd.

(¹) Zastępuje postanowienia konwencji, opartej na art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (konwencja o Europolu).

(²) Ocena zagrożenia przestępczością zorganizowaną wykorzystującą internet.

(³) Ocena zagrożenia przestępczością zorganizowaną w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach.

(⁴) Stały Komitet Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

(⁵) Ocena zagrożenia przestępczością zorganizowaną.

(⁶) Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej.

(⁷) Aplikacja sieci bezpiecznej wymiany informacji.

ODPOWIEDZI EUROPOLU

13. Europol przyjmuje tę zasadę, lecz podkreśla, że znaczny poziom przeniesień wynika z wyjątkowej sytuacji – przeprowadzki Agencji do nowej siedziby głównej w 2011 r., co z kolei wynika z opóźnienia w przekazaniu budynku w 2010 r. Przeniesienia (22,6 mln euro) dzielą się następująco:

- 11,3 mln euro z tytułu wydatków związanych z nową siedzibą główną Europolu,
- 1,8 mln euro w ramach rozdziału 26 (art. 58 ust. 4 decyzji Rady w sprawie Europolu (ECD): zobowiązania dotyczące poprzednich ram prawnych Europolu),
- 9,5 mln euro na inne wydatki.

Abstrahując od wydatków związanych z nową siedzibą główną Europolu oraz z art. 58 ust. 4 ECD, odsetek przeniesień wyniósł 10,24 % z dochodów budżetowych.

W związku z uwagami Trybunału Obrachunkowego Europol podejmie odpowiednie działania.
